

Efter Loven af 4de Marts 1857 bestaar Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse af tvende Afdelinger: Magistraten og Borgerrepræsentationen. Magistratens Medlemmer ere: Overpræsidenten, der er Statens tilhynsførende ved Kommunens Anliggender og tillige Formand i Magistraten, i hvilken han saaledes har Sæde og Stemme; i Tilfælde af Stemmeligbed gør hans Stemme Udslaget; endvidere Borgmestrene, for Tiden 4 i Tallet; de vælges af Borgerrepræsentationen under Forbehold af kongelig Stadfæstelse; de vælges paa Livstid, men kunne affædiges; de lønnes af Kommunen; endelig bestaar Magistraten af lige saa mange Raadmænd, som der er Borgmestre. Raadmændene vælges af Borgerrepræsentationen paa 6 Aar; de ere ulønnede. Borgerrepræsentationen, der for Tiden bestaar af 36 Medlemmer, alle valgte af den samlede Vælgermasse, vælger selv sin Formand for et Aar ad Gangen; Formanden leder Forsamlingens Forhandlinger. Magistratens Medlemmer ere berettigede til at overvære alle Borgerrepræsentationens Møder og til at deltage i Forhandlingerne, men de stemme ikke i Forsamlingen. Overpræsidenten er som Statens tilhynsførende berettiget til at overvære alle Borgerrepræsentationens Forhandlinger og skal forud have Underretning om de Sager, som skulle forhandles. Finder Overpræsidenten, „at en af den samlede Kommunalbestyrelse eller af Borgerrepræsentationen eller af Magistraten eller af en Borgmester tagen Beslutning, overstrider den den paagældende tilkommende Myndighed eller i anden Henseende er stridende mod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en fordærvelig Foranstaltning eller at nægte Ophjælpelsen af en Kommunen paahvilende Pligt“ (Lovens § 4), skal han gøre Indsigelse derimod og eventuelt sætte Beslutningen ud af Kraft og derom gøre Indberetning til Ministeriet. Magistraten bejthrer efter Lovens § 6 Kommunens Anliggender; Magistraten vælger de fleste kommunale Embedsmænd; de betydeligere Stillinger besættes dog af Borgerrepræsentationen efter Indstilling af Magistraten; Magistraten udar-

bejder og forelægger det aarlige Budget Magistraten og Borgerrepræsentationen skulle være enige om de Beslutninger, som tages; i saa Henseende hedder det i Lovens § 14: „Borgerrepræsentantskabet har i Forening med Magistraten den besluttende Myndighed i Kommunens Anliggender overensstemmende med de gældende Love og Anordninger og navnlig de i nærværende Lov indeholdte Regler.“ Lovens § 19 indeholder de nærmere Bestemmelser angaaende Forholdet i Tilfælde af Uoverensstemmelser imellem de to Afdelinger og Sagernes eventuelle Indbringelse til Indenrigsministerens Afgørelse. I øvrigt afgøres alle Anliggender, derunder ogsaa alle Budget- og Regnskabsager, af Kommunalbestyrelsen selv uden højere Prøvelse eller Sanktion; efter Lovens § 17 kræves dog Indenrigsministeriets Samtykke, for saa vidt Sagen angaar Afhændelse eller Pantstættelse af Kommunens Ejendele eller Optagelse af Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de kunne tilbagebetales af Aarets Indtægter, eller Erhvervelsen af faste Ejendomme.

Med Landkommunalloven af 6te Juli 1867 gik man en anden Vej. Her faar Forholdet mellem Amtsrådet og Sognekommunen Betydning. Efter Lovens § 15 bestyrer Sognerådet de kommunale Anliggender under Amtsrådets Tilhyn. Efter §§ 24, 26 og 28 bliver Budgettet at indsende til Amtsrådet; dette gennemgaar og paakender Regnskabet og til forfæstelige Beslutninger kræves Amtsrådets Samtykke. Amtmandens Indsriden er i Lovens § 33 bestemt paa lige Maade som i den kjøbenhavnske Lovs § 4. Af Sognerådets Medlemmer vælges den mindre Del (1 Medlem mindre end den anden Del af Forsamlingen) af den almindelige Vælgerklasse, medens den større Del vælges af de højtbesattede Beboere. Raadet vælger selv sin Formand for et Aar ad Gangen. Formanden udfører de tagne Beslutninger.

Efter Købstads- og Anordningen af 24de Oktober 1837 var den kommunale Styrelse delt imellem Magistraten — eller hvor ingen saadan var, Byfogeden — og Borgerrepræsentationen. Denne